

ALSÓ-LENDVAI HIRADÓ

<p>Előfizetési ára:</p> <p>Egész évre 8 kor Fél évre 4 . Negyed évre 2 .</p> <p>Egyes szám ára 20 fillér.</p>	<p>Felolós szerkesztő, lapigazgató és kiadó:</p> <p>ANDOR PÁL.</p> <p>MEGJELIK MINDENVASÁRNAP.</p>	<p>Szerkesztőség és kiadóhivatal:</p> <p>Fő-utca 4.</p> <p>Hirdetések díjszabás szerint.</p> <p>Kéziratok nem adtnak vissza.</p>
--	--	--

Agyóri kongresszus csődje.

A vidék érdekei iránt csekély érdeklélésű biró és egyáltalán a vidék ügyeivel felületesen foglalkozó fővárosi napisajtó a már megszokott sablonban dicsőytmusokat zengett a győri kongresszusról, két napon át hasáboz tudósításokat írt, itt ott megjelent egy közhelyekben gazdag vezércikk is és ezzel le van tárgyalva a kongresszus ügye. A közvéleményt tovább nem igen fogják foglalkoztatni a kongresszus érdembeli határozatai és pedig abból az egyszerű okból, mert e határozatok régi elköptatott panaszok régóta kitalált orvosságait tartalmazzák, a mely orvosságok legnagyobb részét azonban leadni nem lehet.

Pusztában elhangzó szavak valának a kongresszuson elhozott csillogó beszédek legnagyobb része. A kongresszus eredményben legalább is kételkedünk.

Az első nagy hibát már ott követték el a kongresszus rendezői, hogy arra a rendezett tanácsú városokat, vagy azok közül legalább a nagyobbakat, meg nem hívák. A városi élet rendezése: ez volt a győri kongresszus feladata; a vidéki centrumok gazdasági és morális erősítése: ez volt a magasabb szempont, mely a résztvevők előtt lebegett. Nos, hat csak a törvényhatósági

városok a vidéki cenztrumok? A rendezett tanácsú városoknak — melyek természetesen jóval nagyobb számban vannak, mint a törvényhatóságok — körülbelül negyven százaléka van legalább olyan fontos kulturális és gazdasági centrum és lüktet benne olyan városi élet, mint számos nunczipális városban. Azoknak ép olyan szükségük van organizmusok javítására és szélesítésére, mint ezeknek. Miért nem juttattak nekik is részt a kongresszus munkájában? Az, hogy az egyik rendezett tanácsú, a másik meg törvényhatósági város, csak formai ok, külsőség, mely felett a való élet naprendre telt.

A kongresszusi határozatok túlnyomó százaléka olyan, hogy azok épp oly közelvönöli érdeklék a rend. tan. városokat, mint a törvényhatóságokat s ha ezek a határozatok esetleg törvénynév valának, azokat a dolog természetéből kifolyólag a rend. tan. városokra is ki kell terjeszteni. Csak négy-öt olyan város van hazánkban, melyek fundamentumaiban megbővített autonómia tarthatnak igényt, például olyanfelé, amely a szék-fővárosot megközelíti. A többi egy radikális új várositörvény mind egy kalap alá kell, hogy vegye.

Miért mellőzték tehát a rend. tan. városokat? Mennyivel eklatansabbak, mennyivel súlyosabbak lettek volna a kongresszus

határozatai, ha azokba ők is beleszólnak?! És talán mennyivel realisabbak is, miután a rend. tan. városokat, az 5-g jelenlegi nyomott helyzetükben nem bántja a nagyrátság.

A kongresszus tanácskozásain és határozatain vörös fonálként két vezetvén húzódik végig. Az egyik: minél tagább körü önkormányzat. A másik lehetőleg minden terhet az államra hárítani.

Az állami közigazgatás jegyében élünk. A törvényhatóságok hivatalnokai úgy várják, mint elhagyott gyermekek a gondos apát. A vidék lakossága várja, mint a Messiást. Tőle várja, várjuk számtalan bajok orvosságát és várjuk rang és foglalkozás külsőség nélkül fokozódó türelmetlenségel.

S íme, a városokos monoton csendjébe belekelt egy dicsónomás hang. Győrött ille-tekés faktorok megálljt! kiáltanak a várva várt jevényey elé, olyan hatalmas autonómia kívánnak, melyet az állami közigazgatással összhangzásba hozni nem lehet. Nem lehet azért, mert a vidéken valódi nagy város nincs, csak nagy és nagyobb községek. Németországban, Angliában, Olaszországban a történelmi kulturális geográfiai és gazdasági fejlődés olyan vidéki centrumok alakott, melyek csakis olyan hatalmas autonómiával tudnak élni, mint amió nény-

TÁRCZA.

Thália papnője vagy.

Thália papnője vagy,
Apolló legénye én,
Te ifjú, csináltan, szép,
És én — se buta, se vén.

Thalia leánya vagy
Apolló legénye én,
Már maga ez a két ezim
Nem-e kesz regénybe men?

Irigyünk mind, aki lát,
Susog is ránk, no de hány:
„Ni ez az Apolló-fi,
Meg ez a Thalia-lány!”

S dudolon ilyenkor én:
„Hahaha, de esesi nép,
„Hahaha — feleled te —
Éz volt a nyelvemen ép.”

A ezivil azt hiszi ám,
Hogy szavam ez csupa bók,

Amit meg pláne te sugsz,
Azt hiszi, hogy esupa csók.

Pajtika, kezdet add,
S nesze az enyira, ha kell:
Ha tőrki, ha szakad is,
De mi ne szakadjunk el.

Mert hisz a sors teszi, hogy
Igy van itt két ilyen lény:
Thalia leánya te
S Apolló legénye én!

SZÁVAY GYULA.

Csendes dráma.

— Az „Alsó-Lendvai Híradó” eredeti tárczája. —

Haza gondolok olykor a kisvárosra, amelyben születtem. Látom apró hazait, a zegzugos sáros utcákat úgy fekszenek ok a sárga habbal csendesen folydogáló Körös partjára, mint egy kis fénykő gyermek, aki anyja karjaiba hajlik. Látom a pompás főteret, a nagy ódon templomot és a korzózt. Sára paróis bukkaszték estéitök itt kardjukat halatos unalomban. Sorsukat atkozva sovárogra gondoloknak nagyvárosok garnizonjairól,

melyekben oly édes lehet az élet. Az erdőt is látom, a melyben gyermek álmaimat elsohajtottam és a temetőt is kápolnájával: oly sokan alszának benne azok közül, akiket szerettem. A Körös nyárfái susognak, de csend van különben béke, semmi zaj, hirt se a láznak, mely korhórcsolja népet a nagyvárosoknak. Itt csendben élnek az emberek és gondolközven eszembe ötlenek ama szomorú és kiesi drámák, a melyek e kis helyen lejátszódtak. Szevendésekre, küzdelmekre, grózelmekre és bukasokra gondolok; e jelentéktelen városka volt színhelyük és akik alattuk vezettek, örültek és szenvedtek, kisvárosi apró népek voltak mind.

Elszáll a lelkem oda, a sárga Körös partjára. . . . E kiesi szürke városkába száll, melazva emlékezvén a multra, ott más az élet külső kepe, ott zajtanak síkának a napok. De benn a bekes fehér házakban emberek élnek ott is. Vágy hevitök öket, a boldogság álmat hajszolják ok is; a ketségheesés marja szívüket a sors csapásai alatt és utjonának ha reájuk mosolyog az öröm műló sugra. Csak egy mint azok, akik tomboló zajában hanyódnak a nagyvárosoknak. Csak a színek tombpábkak a csendben. Az élet egyforma mindenütt, ahol lakik, a kinek rendelteték kúzködni, szenvedni és bizni: Az ember.

Balkányi Ernő könyvkötészete Alsó-Lendván.

Elvállal és készít

mindennemű könyvkötő-munkát

A FÜZÉSTŐL A LEGFINOMABB DISZKÖTÉSIG;

elvállalok továbbá képek, fotografiák, tervek, rajzok és térképek cachirozását, úgy minden e szakba vágó munkát.

leg van nekik. De nálunk ilyen centrumok nincsenek. A hatalmas autonómia egy állama a mi városainknak, mint az igen bő ruha a sovány embernek. Állami közigazgatást és ilyen autonómiát nálunk, a mi apró viszonyaink, szerény arányaink között egymas mellett elképzelni sem lehet. Hogy bírhatna az állami politikai és gazdasági küldetését városokra itt, Magyarországon, ahol mégiscsak gazdasági közvelemény sincsen, nem még hogy nagy városok?!

Kell igenis autonómia, de nem hatalmas, hanem igazságos és praktikus. De ami ennek a győri kongresszusnak elénk állított autonómiáinknak részleteit illeti, azok között igenis találunk néhány hasznos és célszerű javaslatot. Ilyen a községi tűzár biztosítás, a belső közigazgatás önállósítása és függetlensége, a városok által végzett állami funkciók tejében állami kárpótlás, I. fokú közigazgatási bíróság szervezése.

A vagyonkezelés dolgában már nem vagyunk egy nézetben a kongressussal. Itt igenis kell szigorúbb, magasabb, tehát állami ellenőrzés. Számítalan szomorú tapasztalatok a védelmére ezen meggyőződésünknek. Nemesek a kisebb-nagyok Kiványókra célozók, hanem azokba az elég nagy számmal levő bizottsági tagokra is, akik mint heriők, szállítók, vállalkozók, engedélymentesek húznak a városok zsirján.

Ugy veszem ki a kongresszus határozataiból, hogy azoknak meghozatalánál Budapest székes főváros autonómiaja lebegett a szemek előtt mint ideál. Nagyon rossz ideál, sőt nem is ideál. Nemesek azért, mert nincs a vidéken olyan város, melyet Budapesttel, a hatalmas autonómiát indokoló szempontokból össze lehetne hasonlítani, hanem azért is, mert nincs az a rongyos község e hazánk, ahol oly gyakorlatos gazdálkodás folyik, mint a mi szép fővárosunkban. A fővárosi törvény rossz, csak arra jó, hogy kijátssza és hogy mindenre, ami a főváros tulajdona

és joga, rátehesse kezét egy szennyes magányerdek.

Gyárak, iskolák, templomok, szegényházak és sok mindent ami jó, szép és hasznos; az államnak akarja megcsináltatni és fenntartatni a győri kongresszus. Megmosolyogni való naivság! Hat minek nézik az urak azt a szűkmarku s a deficitell küzdő magyar államot, eldörtölőnek, bőség szarunak? Nincs az államnak pénze olyan intézmények létesítésére sem, melyeknek létevése kötelezőségében áll s ime most a nyakába akarják hozni fél Magyarországot terheit.

Az ilyen kívánások hangoztatása után hogyan kivánhatja a kongresszus, hogy a törvényhozás komolyan vegye? S hogy eszméit, irányt mértesse a győri tapasztalatokból? Míg egyelőli olyan autonómiát kérnek, amely államokat teremtené az államban, másfélfel terhelneket nagy részét az állam vállára akarják rakni, Bácskán hangoztatják küldetésüket, morális és anyagi emelkedésüket, — de az államot várják mindegyik. Ugy tudom, hogy a magyar vidéki városok erőkülifutalódó áldozatokhoz hozták kultúrájuk és egyébként nagy közéletüket — és a maguk erejéből. Ok maguk, a saját erejükből lettek nagyok, szép és modernek, az állam támogatása nélkül, mivelhogy az államnak nem volt miből adnia. Miert szállta meg hát az urakat Győrben a kishitűség. Miert kumeráltak most mindent az államtól? Hisz tudják, hogy kívánásuk nem teljesíthető. A vidéki városok eddig a saját erejükből éltek és fejlődtek és így lesz ez ezután is, mert az állam, mely mindnyájunkra e hazában nem lehet a városok kizárólagos mecenásza.

Tartok tehát, hogy azok, akiknek hívása lesz nálunk az új városi törvény megalkotása, keveset fognak lapozni a győri kongresszus határozatai között. Egy marandó sikere mégis van a győri kongresszusnak. Ez a kereskedelem és ipar fellendülése tárgyában keltekezett eszmecsere. Sok

okos dolgot hallottunk ott, az e tárgyban hozott határozatok is egyfőle egyik realitásként látszanak. Csak az a fő, hogy városaink komolyan vegyék e határozatokat s a község körében propagandát csináljanak az ipar, első sorban a helyi ipar pártolásának és fejlesztésének.

HIREK.

— **Dz. Rusziska Kálmán** kir. tanfelügyelő tagnap városunkba érkezett s a helybeli állami polgári iskolát megvizsgálva elismerésnek adott kifejezést.

— **Meghívó.** Az alsó-lendvai magy. kir. áll. polg. iskola tanári testületé f. évi június hó 17-én, kedvetőlén délután 18-án a „Csipkés”-ben tavaszi táncmulatságot rendez, melyre kívül czimzett urat és h. családját biztositell meghívja a rendezésig. Beletdíj f.: Személyegye 1 koron, Gyermekegye 60 fillér. Felhívítések köszönettel fogadottak s a helyi hirdalapon nyugtatottak. Kezdeté telutól 5 órákor. A tiszta jövedelma a szegény tanulókat segítöző egyesület czöljára fordították.

— **Alsó-Eőrs nem furdóhely.** Mihálykocsy Tivadar, győri kir. községgy. az iránt falyomkodott a törvényhatósághoz, hogy Alsó-Eőrsöt nyírántra furdóhelynek. Mitan azonban Alsó-Eőrs a furdóhely legelőmbb szükségleti sineuek meg s azokat a község sem hajlandó pótolni, Alsó-Eőrs ezidén meg nem lesz hivatalosan furdóhely.

— **Lopás.** Korin Péter dobzonaki lafos borházának fűstöké 16 db. pólyáért loptak el; az elkötéssel Rozsnyó József rendőre lakot gyanusít, ki élen a fűstökéket a parasbíróságnak megvitte.

Apónéli tanulak felv. tele. A magyar Vöröskereszt egyesület a budapesti képzés Ezereszet közhatalm. Budapestben f. évi június 1-on új bejegyz. apónéli tanfolyamot nyit. Az ir. órák-dőlen leve 11 ingyenes helyre pályázhat minden kifogastalan ököles. 20—40 életév közt leve. A falyomdanyhoz kell melőleikeni: születési bizonyítványt, ökölesi bizonyítványt a hatóságolt, bizonyítványt arról, hogy magyarul, esetleg más nyelven jól beszél, irni és olvasni tud, orvosi bizonyítványt

Egy egyszerű történetet, amely emlékezően, eszembe jutott a kisvárosi emberek életéből, akárok most elbeszelné.

A kőrsipart kisvárosban, a vasút utczában állott háza az őreg Szempcz Hermannak. Barakossz moszózó ház és mezeigedőit emberek lakott benne. Éltek java örömlen és bekehen folyt le. Tartalmat a nyugalmas munka adott neki és edesse telte az idős tozónán fakadó friss hajtás: Jolanka, az őreg-jár lezárt leánya.

E kis család életét nem zavarta semmi. A gazdaság állás volt, a kis örökölt zavart. nőtől mint a szerencsés évek során. A beszedőtes jarkodást itt siker koronázta. Szempcz, az örökös kisvárosi ur bőlesen safarkodott apai örökségre. Ifjúkorától a munkára szánta magát. Korhelységre, dzsentriskedésre nem volt hajlandóság, a politika nem foglalkozt. Korán beletpált apja gazdaságba s mikor elfjött az idje, elvett egy hozzávaló szép egyszerű urleányt. Gondoslen dolgozott azután és így, az idő jártval gazdag ember lett, nyugodt boldogságban élvén az eljajított kisvárosi szegény családkapján, a hol az új nép meghalt és a hol ő is meg akar halni.

Igy, deresszőt hájja párosáczra, jökendő ur lett belőle. A nagy gazdaságot maga vezette most is, szerette a világot társaságot, feltelegebből adott annak a ki rasszortál, áldozott a közt és egy derék ember outdatálvala tekinthető pályájára. Mellette szeretheten állott felesége, meg a régi nagyszonyok naradása. Nem ösmerte az idöketek, a rossz regének és tuncság sohase metelyeztek meg kepeletét. Nagy lángzán nem lofogott sofa, de esendes tüzenél jó volt melegeidni azoknak, akiket szerelt. Híres kópókotak csinált, de ha kellett tanacsotál és tettel segítette a ferget. Húson koromnyozta a lázát, szerette a ferget és nevelte a gyermekét. — Ez volt az élete.

Egyetlen gyermeküket talán azért szerették oly rendkívül, mert az Isten oly kősen, mikor már tem- is vartak áldotta meg vele frigyüket. Házasság tizedik évében született a kis Jolan. Reapazaroltak a szülői szeretetnek — s ah, mily kiapadtatlan az az — minden kineset, öregező szívük minden mellet. Fenyessé, melegebb, boldogságossá akarták tenni életét, elhárítani előle minden akadályt, betelve látni minden vágyát. Éltek hájja, tartalma, ezója csak ő lett.

Egy naptól minden, hogy Szempcznek és vágy is teljesül. A leányka lassan gyönyörű hajsandó serdült. Szépsége híres volt a városmégében, szelid bájosságát meséket mondták. Tündére lett a régi háznak, melyet az ő ifjúsága új fényvel aranyozott be.

Husz éves korában Szempczék ferjhez adták Jolan Bákik Liszlobó. A leány választása össeesent a szülőik legtitkosabb öbajtásával. Laezi, derek, komoly ív volt, külföldi fölcsoklát járt és most jött háza, hogy a birtoka közelestant átvegye. Hozzáidták tehát a leányt, csak azt kövten ki, hogy a fiatalok hozhatják jöjjenek lakni.

A fiatal pár beköltözött az őreg házba, melyhez új szárnyt építettek, berendezés modern pomóval. A boldogság jött velük a Szempczék házába. Az őregék saját ifjúsukat látták felújulva gyermekeikben; a fiatalok pedig szemleltek későbbi életük példáját. A talát öthont e hazában, a mi legőbb java, legértékesebb, drága virága az életnek és a nyelvet az emberek oly gyakran taposnak el ostobán: A szeretet.

Egy évj tartott ez a deris, szép élet. Ekkor Jolan beteg lett és egy fiúgyermekét szült. Az új élet egy regit kért válságot. A fiatal asszony nem kelt fel belőle. Meghalt gyermekágyban.

Egy szörke vidéki kis városban meghalt egy asszony. Fátal, szép, gazdag volt igaz — de nem

szemvedett sokig és mindnap halnak meg asszonyok fiatalan. Az csak szomorú, a csapás súlyos — de hisz az idő segít és nincs seb, a melyre gyógyulás ne volna.

Az élet azonban gyakran megzabolja az utszeli ölések között.

A Szempcz-ház bekötött Jolanak temették el. A gyász nem tágított többe a falak közül.

Szempczből, a türelme, öko nagyszonyok az öröslött feltekk. Napokig nem volt eszmélet. Aztán a ház abba a szárnálba költözött, a hol a leány meghalt. A régi kőházi házasszony nem tördők a háztartásban, sem somivvel, a mi nem gyászolt illé. Mindnap sórt feketébe kiköcszik a temetőbe, a pompás nőtényenyekkél díszített sírhoz. Idehordja a vadász virágút, a nyár gyömlöesét garnadaba, mind. Fajdalma kívánási pletyka tárgya már. Az emberek nem tudják megérteni, hogy van kötelességek, amely nem enyhül, van kin, a mely mindig oly getős, mint az első napos.

Ez őreg Szempcz tanokája el. Élete reményes, örökösnek fogva oda. Csak kívánságot érez, csak a kötelesség tartja fenn. Nem remel, nem vár az etetől semmit. . .

Es oda élete az ifjú ferjék is. Ö egész élete boldogságot temette el. . . Az ő vesztésege talán a legelsőabb.

Az emberek élnek, mozognak eszeselenek a többi ember között. — Bőkesen, esendeslen mint kisvárosban szokás. Am szivük őssze van toppo és görnyedten, ősszeozzva húzzák, mint miazás ölymögölyöt a megmérgezett eld irtozott kinyak. Egy esendes dráma ez csupán, melyre lejt. Egy családn partjára a sarghabu kőrsőnek, im visszaemlékezik.

— **Budapesti tudósítás!** A budapesti ló és versenytársai tulajdonosok egy látszó kötelességükre lettek maguknak állataikat semmiféle más mint az általános ismert Hotter-fele állatgyógy-készítményekkel (Bees XII-2, Schönbrunnerstrasse 182.) gyógykezelni, mivel minden istálló tulajdonos, ki állatainak egészségi állapotát és kitartóságát szem előtt tartja csakis Hotter-fele állatgyógy készítményeket használ. Ezek egybenhangzó vélemények alapján a legjobbak is, mint ahogy már általánosan elismert tény, hogy Hotter-fele Training-Fluid (palackja 1 frt 20 kr.) olvízfáztalanul a legjobb edző és erősítőser lovak és szarvasmarhák részére, megbecsülhetetlen hatású, beemelések és mezeveszeknél, Hotter-fele Agri (csomagja 80 kr.) elsőrendű tápor a takarmányállat egészségének és erejének fenntartására; óvszer mindenféle vese, máj, hólyag és idegjelajok ellen, Hotter-fele Absorbinol mosdóvíz (üvege 3 frt 50 kr.) mindennemű szépséghibá el-távolítására; u. m. daganatoknál, póknál, pata-bütökynél, szüesomoknál síb, Hotter-fele Holttetem kenőcs (egész tőlegy 2.—frt fel tőlegy 1 frt 20 kr.) a legrövidebb idő alatt eltüntet minden esont-nyújtványt és holttetemet; Hotter-fele kolikaszer (1 frt 50 kr.) lovak és marhák kolikájánál és puffadtságánál kiváló szolgálatot tesz. Ajánljuk tehát Hotter állatgyógykészítményeit l. olvísoinknak előforduló esetekben való használatra s meggyő-ződesünk, ki ezen szerekkel egyszer kísérletet tesz, azoknak állandó vevoje leend. Felhívjuk még szíves figyelmüket a czikk vedjgyére lofej RH mono-grammal s csakis Hotter-fele készítmények kéréndők, bármily neven nevezendő utanzatok visszautasi-tandók. Főiratik Magyarországi részére Dr. Budai Emil városi gyógyszerárban Budapest Városháza-ter s Török József gyógyszerárban Budapest, VI., Király-utca 12.

Vasuti menetrend.

A.-Lendva-Csáktornya.	A.-Lendva-Z.-Egerszeg.
Indul:	Indul:
7 óra 47 p.-kor d. e.	7 óra 03 p.-kor d. e.
8 " 54 " este.	5 " 40 " d. u.
Erkezik:	Erkezik:
6 óra 52 p.-kor d. e.	7 óra 37 p.-kor d. e.
5 " 30 " d. u.	8 " 44 " este.

— **Naplápok.** Az újságolvasó közönség szíves figyelmébe ajánljuk a következő naplápok egyes példányait, melyek a kora reggeli órákban kaphatók: Magyarországi, Pesti Hírlap, Budapesti Napló, Esti Újság, Nemzeti Újság, Kleines Journal, Balkányi Ernő papírkereskedésében Alsó-Lendván.

Hirdetések.

153/900. szám.

Ujbeli Árverési hirdetmény.

Alulírt kir. bír. végrehajtó az 1881. évi IX. t.-cz. 102. §-a értelmében ezenel közhírré teszi, hogy az alsó-lendvai kir. járásbírósg 1900 V. 132. sz. végzése által az alsó-lendvai takarékpénztár végrehajtató javára Csűrics Márton és neje

csereesenőzi lakós ellen 747. kor. 16ko, ennek 1900 évi január hó 12-től járó 6% e-os kamatja, ugy járulékaí erejéig elrendelt kielőztési végrehaj-tas alkalmaival bírőlag lefogalt 1100 koronára becsült egy kanuszó, 1 kanuszósió, 1 koesi, 1 sertesóal és számalból álló ingósgóok nyilvános árverés útján leendő eladatasá elrendelvetén, — ennek a helyszínen, vagyis Csereesenőzoon fen-nevezettek lakánál leendő eszközésére 1900. évi június hó 20-ik napjának d. e. 10 óraja határidőni kitűzetik és ahhoz a venni szándókoók ezen-el ulti megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingósgóok ezen árverésen, az 1881. évi IX. t.-cz. 107. §-a értelmében a legtöbbet ígérőnek becsáron alul is eladati fognak.

Az elárverezendő ingósgóok vételára az 1881. évi IX. t.-cz. 108. §-ában megallapított feltételek szerint lesz kiűzetendő.

Kelt Alsó-Lendván, 1900. évi június hó 4-ik napján.

Vesits Elek,
kir. bíróságí végrehajtó,

U j d o n s á g !

Van szerencsém a nagyérdemű közönség szíves tudomására hozni, hogy a mai naptól fogva nálam mindennemű

FAGYLALT

a legjobb minőségben napokint kapható. **Jegeskávé** külön megren-delésre. — Kivánatra házhoz is.

Mély tisztelettel

Rechnitzer Samu

kávés

Alsó-Lendván „Központi kávéház”.

U j d o n s á g !

Balkányi Ernő

Könyvkötészet

m e g n y i l t !

